

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/782/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119287540
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119287540.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, Mýtina 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, proti povinnému: B. T. P., nar: XX. XX. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX I., o vymożenie sumy 7 016,43 eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ján Ondáš, so sídlom exekútorského úradu Mlynárska 16, 040 01 Košice, IČO: 45 006 903, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/782/2019 zo dňa 18. júla 2019, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/782/2019 zo dňa 18. júla 2019 zamietla.

II. Oprávnenému voči povinnému priznáva nárok na náhradu trov konania o sťažnosti vo výške 154,16 eur, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/782/2019 zo dňa 18. júla 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

2. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 03. 05. 2019 domáhal od povinného vymożenia sumy 7 016,43 eur s prísl., na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Rožňava č.k.: 9Csp/114/2018 - 66 zo dňa 29. 01. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06. 04. 2019. Dňa 25. 05. 2019 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jána Ondáša, so sídlom exekútorského úradu Mlynárska 16, 040 01 Košice, (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý ju vedie pod sp. zn. 307EX 212/19. Povinný podal u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Namietal v ňom, že exekučný titul v zmysle Ústavy Slovenskej republiky nemá legalitu a legitimitu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia s poukazom na § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ústavný zákon o kolonizovaní Slovenskej republiky Európskou úniou a Európskymi spoločenstvami v čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ustanovil, že právne záväzné Akty EÚ a ES majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Podľa názoru povinného de jure Slovenská republika už neexistuje, bola zrušená, nakoľko dňom 1.5.2004 odovzdaním moci EÚ a ES došlo aj ku strate jej suverenity. V dôsledku toho všetky štátne orgány, teda aj exekútori ex lege stratili svoju právnu subjektivitu. Povinný vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že povinný v ňom nenamietla žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok zastavenie exekúcie. Exekučný súd nepovažoval tvrdenie povinného o tom, že exekučný titul nemá v zmysle Ústavy Slovenskej republiky legalitu a legitimitu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia s poukazom na § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka za relevantné. Konštatoval, že exekučným titulom v danej veci je platobný rozkaz Okresného súdu Rožňava č.k.: 9Csp/114/2018 - 66 zo dňa 29. 01. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06. 04. 2019. Exekúcia je i z ústavnoprávneho hľadiska, t. j. i s poukazom na povinným uvádzané články 7

ods. 2, čl. 25, čl. 32 a čl. 93 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ústavná a zákonná. Súd, ktorý rozhodoval vo veci a vydal exekučný titul ako podklad pre túto exekúciu, rozhodoval na základe čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 3 CSP. Z tohto pohľadu je akákoľvek nespokojnosť povinného s členstvom Slovenskej republiky v Európskej únii mimo relevantný rámec so zreteľnom na danú vec. Zdôraznil, že každý, voči komu bolo vydané právoplatné rozhodnutie súdu Slovenskej republiky, je povinný ho rešpektovať a podľa výroku v ňom obsiahnutom sa správať a to pod hrozbou exekúcie tak, ako bol o tomto povinný poučený v rámci exekučného titulu. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nespĺnil, má oprávnený právo v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky si toto plnenie vynútiť exekučne prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Súd tak ani na podklade návrhu povinného na zastavenie exekúcie nezistil žiadne dôvody, ktoré by bránili vykonateľnosti predloženého exekučného titulu

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, v ktorej žiadal exekúciu zastaviť. V sťažnosti poukázal na trojročnú premlčaciu dobu podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ako aj na skutočnosť, daná „záležitosť“ bola uskutočnená v časovej tiesni a príslušná pracovníčka bola prepustená z dôvodu poskytovania zavádzajúcich informácií za účelom získavania provízií. Minister financií Peter Kažimír v r. 2013 uviedol, že vláda schválila opatrenie, podľa ktorého banky nemôžu vyberať od klientov poplatky za vedenie s právu úverových účtov. Ďalej uviedol, že súd vydá rozhodnutie o zastavení exekúcie aj z dôvodu nemajetnosti (osobného bankrotu). Opätovne namietal aj stratu „právnej subjektivity“ súdneho exekútora z dôvodu vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie.

4. Oprávnený žiadal sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť a zaviazat' ho na náhradu trov konania. Podľa jeho vyjadrenia sťažnosť povinného je neurčitá, nejasná a nezrozumiteľná. Povinný neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti. Povinným napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka považoval za vecne správne.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 61l ods. 2 Exekučného poriadku, 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel

k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijatie takéhoto rozhodnutia, pričom z časti poskytuje primeranú odpoveď aj na povinným uplatnené dôvody sťažnosti.

12. Na zdôraznenie správnosti záverov preskúmaného rozhodnutia súd dodáva, že pravidlá núteného výkonu (súdnych) rozhodnutí slúžia na prvom mieste k presadeniu existujúcich právnych princípov, na ktorých je postavený právny poriadok Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000). Pokiaľ má oprávnený k dispozícii rozhodnutie súdu opatrené potvrdením o jeho vykonateľnosti, je oprávnený domáhať sa aj jeho núteného výkonu.

13. Predloženým exekučným titulom je exekučný súd viazaný. Všetky námietky a dôkazy relevantné vo vzťahu k súdnemu usporiadaniu práv medzi povinnými a oprávneným, vrátane námietok týkajúcich sa výšky pohľadávky vrátane neoprávnenosti požadovať poplatky za vedenie a správu účtu mohli a mali byť predložené povinnými najneskôr v základnom konaní, exekučný súd im preto v tomto štádiu konania nemôže pripísať žiadnu relevanciu. Rovnako aj premlčacia námietka mala byť zo strany povinného vznesená v konaní pred Okresným súdom Rožňava sp. zn. 9Csp/114/2018. Exekučný súd nesmie vykonávať meritórny prieskum predloženého exekučného titulu, na takýto prieskum nemá zo zákona žiadnu právomoc, nepôsobí ako ďalšia opravná inštancia v sústave súdov a preto mu zákon nezveruje ani právomoc takýto exekučný titul zrušiť. Exekučný súd preto nemôže bez ďalšieho prehodnocovať dôkazy vykonané v základnom konaní bez toho, aby ich mohol sám vykonávať. Právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Povinný bol oprávnený domáhať sa zmeny alebo zrušenia rozhodnutia súdu využitím riadnych, prípadne mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v CSP. Tomuto účelu však nemôže slúžiť inštitút zastavenia exekúcie podľa § 61k Exekučného poriadku.

14. Keďže povinný bližšie nešpecifikoval, kedy podľa jeho názoru vo vzťahu k vymáhanej pohľadávke nastal začiatok a koniec plynutia premlčacej doby, súd len pre úplnosť uvádza, že medzi dôvody zastavenia exekúcie patrí aj dôvod vyplývajúci z 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, podľa ktorého súd exekúciu zastaví celkom alebo z časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Súdna prax i odborná akademická verejnosť pripustila za dôvod podľa cit. ust. i premlčanie pohľadávky priznanej rozhodnutím, ktoré je exekučným titulom, t.j. premlčaním judikovaného práva uplynutím času, pri ktorom pohľadávka nezaniká, len sa oslabuje, za predpokladu, že povinný sa premlčania dovoľá, (viď R 21/1981, obdobne napr. Mazák, J.: Komentár k Exekučnému poriadku, Eurounion, 1995, Krajčo, J.: Komentár Exekučný poriadok, Eurounion, 2009, strana 207, alebo Števec, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 1072). Uplatnenie (dovolanie sa) námietky premlčania v exekučnom konaní nemožno povinnému uprieť a na jej uplatnenie je súd povinný prihliadať v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Oprávnený ako podklad pre vedenie exekúcie predložili platobný rozkaz Okresného súdu Rožňava č.k.: 9Csp/114/2018 - 66 zo dňa 29. 01. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06. 04. 2019. Keďže vymáhaná pohľadávka bola oprávneným priznaná právoplatným rozhodnutím súdu, podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa premlčuje za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť, teda odo dňa vykonateľnosti platobného rozkazu. Pokiaľ potom oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 03. 05. 2019, sťažnostný súd konštatuje, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný ešte pred uplynutím desaťročnej premlčacej doby plynúcej od 06. 04. 2019 a preto námietka premlčania vznesená zo strany povinného nemôže byť dôvodná.

15. Ani deklarované nepriaznivé majetkové pomery povinného nie sú dôvodom na zastavenie exekúcie zo strany súdu. V zmysle § 64 Exekučného poriadku má súdny exekútor zasahovať do práv povinného len v takom rozsahu, v akom je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu exekučného konania. Spôsob vykonávania exekúcie určí súdny exekútor v súlade so zásadou primeranosti a vhodnosti, ktorá sa

posudzuje aj z hľadiska majetku, ktorým povinný disponuje. Rovnako Exekučný poriadok v § 61 g ods. 3 Exekučného poriadku ponúka riešenie zhoršenej majetkovej situácie povinného v podobe splátkového kalendára, prípadne postup podľa § 61 n písm. d) Exekučného poriadku, kedy je možné zastavenie exekúcie priamo súdnym exekútorom v prípade, ak sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Je nutné zdôrazniť, že tvrdenie povinného o nedostatku majetku nie je podložené žiadnymi dôkaznými prostriedkami a nie je ničím preukázané. Je práve úlohou povereného súdneho exekútora objektívne zistiť majetok podliehajúci exekúcii, prihliadať na prípadné vyživovacie povinnosti povinného a až na podklade jeho zistení je na mieste postupovať niektorým zo spôsobov upravených v Exekučnom poriadku. Samotné ničím nepreukázané tvrdenie povinného nemôže byť dôvodom na zastavenie exekúcie zo strany súdu, a na viac nenapĺňa ani jeden z dôvodov zastavenia exekúcie upravených v § 61 k ods. 1 Exekučného poriadku. Prijatím opačného záveru by súd povinného nespravodlivo zbavoval jeho bremena plniť si svoje záväzky priznané exekučným titulom bez toho, aby povinný akýmkoľvek spôsobom svoju nemajetnosť preukázal. Súd na podklade lustrácie v obchodnom vestníku zistil, že na povinného nebol vyhlásený oddľžovací konkurz podľa štvrtej časti zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“). Ani samotný povinný súdu nepredložil žiadny dôkazný prostriedok osvedčujúci, že by pohľadávka vymáhaná v tomto konaní mohla byť uspokojená len v konkurze alebo splátkovým kalendárom s následkami zastavenia exekúcie podľa § 167f ods. 1, ods. 2 ZoKR. Potom aj jeho tvrdenia o „osobnom bankrote“ zostali nepreukázané.

16. K nedostatku právomoci súdneho exekútora vykonať exekúciu z dôvodu straty zvrchovanosti Slovenskej republiky vstupom do Európskej únie (ďalej len „EÚ“) sa sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi súdu, ktoré boli vyjadrené v napadnutom uznesení a aby ich nemusel opakovať, v tejto časti odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Oprávnený k vysvetleniu súdu k tejto otázke nepripojil žiadnu relevantnú alebo príliehavú argumentáciu, len stroho zopakoval svoje predchádzajúce vyjadrenia. Táto obrana povinného vychádza z nesprávneho pochopenia dôsledkov prenesenia určitých právomocí štátu (na EÚ) ako prejavu jeho slobodnej vôle (najmä pristúpením štátu k EÚ aj na základe referenda občanov), ktoré bude ďalej vykonávané aj za jeho účasti a za vopred dohodnutých podmienok (v zakladajúcich zmluvách), kontrolovaným spôsobom (súdmi EÚ), ktoré však nie je oslabením jeho zvrchovanosti alebo suverenity. Súd pripomína povinnému, že Slovenská republika nestratila svoju suverenitu, neprestala byť štátom de jure a ani nepreniesla výkon súdnej moci (vrátane núteného výkonu súdnych rozhodnutí) na Európsku úniu. Takýto výklad členstva Slovenskej republiky v EÚ zo strany povinného je len účelový, ktorý nemôže povinného zbaviť povinnosť splniť si svoj judikovaný záväzok voči povinnému.

17. Účelu a zmyslu konania o výkon o rozhodnutia zodpovedá aj skutočnosť, že v tomto konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez vyluču účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre spravodlivé rozhodnutie, pričom povinný netvrdil žiadne také skutočnosti, ktoré by vyžadovali doplnenie skutkových zistení a dôkazných návrhov zo strany účastníkov konania. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

18. Na základe uvedeného výkladu súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Súd preto nemal inú možnosť, než sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť, pretože v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

19. Oprávnený si voči povinnému uplatnil nárok na náhradu trov konania o sťažnosti, ktorých výšku bližšie nešpecifikoval.

20. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23. V ustanovení § 255 CSP sa ako kritérium priznania náhrady trov konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním vyvolaným zo strany povinného (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Keďže oprávnený si trovy konania o sťažnosti uplatnil, avšak nevyčíslil, súd oprávnenému priznal trovy konania na podklade obsahu spisu. Tarifná hodnota vecí predstavuje 7016,43 eur. Trovy oprávneného tak pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 154,16 eur s DPH za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti po 118,67 eur, k tomu režijný paušál vo výške 9,80 eur a 20% DPH v sume 25,69 eur (20% zo sumy 128,47 eur). Náhrada trov právneho zastúpenia bola oprávnenému priznaná podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) per analogiam, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Tieto trovy budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie v zmysle ust. 199d ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý súd vydá po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).